

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: U-I-414/06-7

Datum: 24. 1. 2008

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Okrajnega sodišča v Kočevju, na seji 24. januarja 2008

odločilo:

1. Drugi odstavek 223. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03, 86/04, 23/05 – ur. p. b., 44/05, 55/05 – ur. p. b., 40/06, 51/06 – popr., 70/06 – ur. p. b., 115/06 in 3/07 – ur. p. b.) ni v neskladju z Ustavo.

2. Zahteva za oceno zakonitosti prvega in drugega odstavka 33. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99, 44/2000, 2/04 in 47/04) ter drugega odstavka 223. člena Zakona o prekrških se zavrže.

Obrazložitev

A.

1. Okrajno sodišče v Kočevju navaja, da na podlagi 156. člena Ustave in prvega odstavka 23. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZUstS) vlaga zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti prvega in drugega odstavka 33. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (v nadaljevanju ZPPPD) v zvezi z drugim odstavkom 223. člena Zakona o prekrških (v nadaljevanju ZP-1). Pri obravnavi obdolžilnih predlogov zaradi prekrškov po prvem odstavku 33. člena ZPPPD je oblikovalo stališče, da so 7. 2. 2006 (tj. tri leta po uveljavitvi ZP-1) nastopile ovire za dokončanje teh postopkov. Skladno s prvim odstavkom 223. člena ZP-1 bi se do navedenega datuma morali predpisi, s katerimi so določeni prekrški, uskladiti z ZP-1, pri čemer se do uskladitve uporabljajo sankcije iz teh predpisov. Ker pa zakonodajalec do navedenega datuma uskladitve ni opravil, naj bi ZPPPD postal neuskladen z ZP-1 glede sankcije, ki jo določa za prekršek, saj je po ZPPPD določena denarna kazen, ki je ZP-1 ne pozna. Po mnenju predlagatelja triletni uskladitveni rok ni instrukcijski, zato denarne kazni ni več mogoče izrekat. Predlagatelj meni, da je zaradi neuskladitve predpisa nastala pravna praznina, ki je ni mogoče zapolniti tako, da bi se namesto predpisane denarne kazni izrekala globa, ki jo kot sankcijo pozna ZP-1. Takšno zapolnjevanje naj bi pomenilo uporabo pravne analogije, ki je v neskladju z načelom zakonitosti iz 28. člena Ustave.

2. Ustavno sodišče je zahtevo poslalo Državnemu zboru, ki se v odgovoru sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-69/06 z dne 14. 12. 2006 (Uradni list RS, št. 139/06 in OdlUS XV, 85). Z njo je Ustavno sodišče presodilo, da drugi odstavek 223. člena ZP-1 ni v neskladju z Ustavo. Državni zbor poudarja, da je ZP-1 pravna podlaga za pretvorbo denarne kazni v globo, zato šteje, da je predlagatelj očitak o nedoločenosti sankcij za prekrške po prvem in drugem odstavku 33. člena ZPPPD neutemeljen. Vlada pa v mnenju navaja, da je triletni rok za uskladitev prekrškov v posameznih zakonih s sistemom sankcij po ZP-1 instrukcijski, da ZP-1 določno ureja način izrekanja sankcij do uskladitve in da je zato predlagateljeva zahteva neutemeljena.

B.

3. Predlagatelj zatrjuje neskladje prvega in drugega odstavka 33. člena ZPPPD in drugega odstavka 223. člena ZP-1 z načelom zakonitosti iz 28. člena Ustave, ker zakonodajalec v triletnem roku po uveljavitvi ZP-1 ni opravil uskladitve sankcij po ZPPPD (v konkretnem primeru denarne kazni) z novim sistemom po ZP-1. Ustavno sodišče je podoben očitak presojalo v odločbi št. U-I-69/06. Presojalo je zahtevi predlagatelj, ki sta obravnavala prekrške po prvem odstavku 11. člena tedaj veljavnega Zakona o prekrških zoper javni red in mir (Uradni list SRS, št. 16/74 – ZJRM), po katerem je bilo storilcu prekrška med drugim mogoče izreči denarno kazen. Predlagatelja sta, enako kot predlagatelj v tej zadevi, zatrjevala, da po izteku triletnega uskladitvenega roka iz prvega odstavka 223. člena ZP-1 denarne kazni ni več mogoče izreči, prav tako pa tudi ne globe, saj bi bilo to v neskladju z načelom zakonitosti iz 28. člena Ustave.

4. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-69/06 ocenilo, da se očitki predlagatelj nanašajo na ureditev uporabe sankcij za prekrške iz neusklajenih predpisov po izteku roka iz prvega odstavka 223. člena ZP-1. Iz predlagateljevih navedb izhaja, da tudi v tej zadevi izpodbija drugi odstavek 223. člena ZP-1, kolikor se nanaša na predpise, ki niso bili usklajeni z ZP-1 v roku iz prvega odstavka 223. člena ZP-1. Zato Ustavno sodišče presojo ustavnosti omejuje na drugi odstavek 223. člena ZP-1.

5. Drugi odstavek 223. člena ZP-1 se glasi: "Do uskladitve predpisov iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo sankcije iz teh predpisov. Predpisane denarne kazni veljajo kot predpisane globe, varstveni ukrepi pa kot stranske sankcije iste vrste, stranska kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja velja kot stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja, ki jo je mogoče izreči do števila 18, oziroma voznikom začetnikom do števila 7." Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-69/06 presodilo, da ta določba ni v neskladju z načelom zakonitosti iz prvega odstavka 28. člena Ustave, saj jasno določa, katere sankcije se uporabljajo (9. točka obrazložitve navedene odločbe). Iz izpodbijanega predpisa namreč jasno izhaja, da denarna kazen, predpisana za prekrške po prvem odstavku 33. člena ZPPPD, velja kot predpisana globa.

6. Zahteva z opozarjanjem na medsebojno neusklajenost ZPPPD in ZP-1 in na dejstvo, da ZPPPD predpisuje sankcijo, ki je ZP-1 ne pozna, posredno odpira vprašanje skladnosti izpodbijanega predpisa z načelom pravne države iz 2. člena Ustave. Ustavno sodišče je namreč pristojno ocenjevati, ali notranja nasprotja znotraj pravnega reda ne kršijo načel pravne države, ki jih vsebuje 2. člen Ustave (glej npr. odločbo št. U-I-8/00 z

dne 10. 5. 2001, Uradni list RS, št. 43/01 in OdlUS X, 84). Vendar pa je Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-69/06 presodilo, da izpodbijani drugi odstavek 223. člena ZP-1 s predpisano prevedbo sankcij iz neusklajenih predpisov v istovrstne sankcije po ZP-1 ne odstopa od uveljavljenega sistema sankcij za prekrške. Zato ta določba tudi ni v neskladju z 2. členom Ustave.

7. Ker zahteva ne navaja ničesar, o čemer se Ustavno sodišče še ni opredelilo v odločbi št. U-I-69/06, je Ustavno sodišče odločilo, kot to izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

8. Predlagatelj zahteva tudi oceno zakonitosti prvega in drugega odstavka 33. člena ZPPPD ter drugega odstavka 223. člena ZP-1. Ustavno sodišče opozarja, da ni pristojno za ocenjevanje medsebojne skladnosti zakonov ali zakonskih norm, razen če takšno neskladje ne pomeni kršitve 2. člena Ustave (glej 6. točko obrazložitve te odločbe). Ker zakonitosti zakonov same po sebi ni mogoče ocenjevati, je Ustavno sodišče zahtevo v tem delu zavrglo (2. točka izreka te odločbe).

C.

9. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena in prvega odstavka 25. člena ZUstS v sestavi: podpredsednik dr. Ciril Ribičič ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Franc Grad, mag. Marta Klampfer, mag. Marija Krisper Kramberger in mag. Miroslav Mozetič. Odločbo je sprejelo soglasno.

dr. Ciril Ribičič
Podpredsednik